

EXPUNERE DE MOTIVE

La data de 5 august 1999, Consiliul Directorilor Executivi al FMI a aprobat un Aranjament stand-by cu România de 400 milioane DST (547 milioane USD) sau 39% din cotă. Prima tranșă de 53 milioane DST a fost acordată imediat după luarea deciziei, următoarele fiind condiționate de încheierea favorabilă a analizelor periodice convenite în cadrul aranjamentului, cu privire la realizarea criteriilor de performanță.

Prima analiză, programată inițial pentru octombrie 1999, nu a fost încheiată conform programului din cauza nerespectării unora din criteriile de performanță.

În perioada septembrie 1999 - mai 2000, Guvernul României a purtat negocieri cu Fondul Monetar Internațional, în vederea extinderii Aranjamentului stand-by care să susțină programul de stabilizare macroeconomică și reforme al Guvernului. Discuțiile s-au finalizat prin redactarea Memorandumului de politici economice în care este prezentat programul convenit cu FMI.

Pe 16 mai a.c., Guvernul României a solicitat în mod oficial Fondului Monetar Internațional extinderea până pe 28 februarie 2001 a Aranjamentului stand-by cu România, printr-o scrisoare semnată de ministrul finanțelor și guvernatorul Băncii Naționale.

La sfârșitul lunii martie 2000, conducerea FMI a aprobat o extindere tehnică a aranjamentului cu două luni, până la sfârșitul lunii mai a.c., pentru a permite aprobarea de către Parlament a bugetului pe 2000 și a încheierii primei analize în cadrul acordului.

În urma evoluțiilor survenite în sectorul financiar nebankar, Guvernul a solicitat pe 30 mai a.c., extinderea cu încă o săptămână a extensiei tehnice a acordului pentru a permite autorităților să ia măsurile de politici corespunzătoare și să elaboreze Suplimentul la scrisoarea de intenție cu privire la recente evenimente.

Luând act de cererea României, conducerea FMI a decis să amâne aprobarea acordului Stand-by cu România pentru miercuri, 7 iunie a.c., când a fost luată o decizie favorabilă.

În cadrul aranjamentului Stand-by extins, suma rămasă de 347 milioane DST va fi acordată în patru tranșe egale a câte 86,75 milioane DST fiecare (circa 116 milioane USD), cu prima tranșă disponibilizată imediat.

Tragerea tranșelor 2, 3 și 4 este condiționată de atingerea parametrilor stabiliți în Memorandumul de politici economice (criterii de performanță) pentru iunie 2000, septembrie 2000 și decembrie 2000.

Obiectivele programului convenit pentru 2000 sunt limitarea - pe baza îmbunătățirii competitivității externe - deficitului contului curent la același procent din PIB ca cel înregistrat anul trecut, reducerea în continuare a inflației și îmbunătățirea performanțelor producției, consolidând în același timp ajustarea externă considerabilă de anul trecut. Principalii indicatori macroeconomici conveniți cu FMI și cuprinși în Memorandum sunt următorii:

- creșterea PIB-ului real (modificare procentuală): 1,3%
- inflație (dec./dec.): 27%
- deficit bugetar (fără donații): 3,5% din PIB
- deficit cont curent: 3,9% din PIB

Pe partea de politică, se vor menține politici monetare și fiscal restrictive, în același timp consolidând implementarea politicii în domeniile disciplinei financiare și politicii salariale, în vederea soluționării problemelor persistente ale inflației ridicate și scăderii producției. Pentru a pune bazele unei creșteri sustenabile, intenționăm să eliminăm slăbiciunile structurale prin continuarea restructurării sectorului bancar și accelerarea privatizării și lichidării întreprinderilor.

Politica fiscală din cadrul programului urmărește menținerea deficitului fiscal la același nivel cu cel de anul trecut, respectiv 3,5% din PIB și realizarea unui excedent primar (excluzând cheltuielile cu dobândă și restructurarea bancară) de 2,1% din PIB. De asemenea, are în vedere reforma fiscală, în scopul reducerii distorsiunilor implicate de facilitățile fiscale, diminuării evaziunii și îmbunătățirii ofertei din economie. O înăsprire semnificativă a politicii fiscale va ajuta la reducerea deficitului contului curent și la relaxarea presiunilor asupra politicii monetare.

Politica monetară urmărește menținerea sub control a inflației și atingerea stabilității cursului de schimb. Politica de credit va fi astfel ajustată încât să contribuie la stabilizarea cursului de schimb, dar și să asigure creșterea rezervelor valutare la un nivel confortabil.

Politica de venituri și disciplina financiară are în vedere diminuarea disparităților existente între salariile din sectorul bugetului de stat și celelalte sectoare publice. În 2000, politica salarială este condiționată de (i) încadrarea în limitele bugetare aprobate pentru cheltuielile cu salariile și (ii) reducerea de personal prevăzută în buget și convenită cu FMI. De asemenea, programul are în vedere ținte ambițioase pentru reducerea arrieratelor din economie în 2000.

Reforme structurale vizează sectorul financiar, bancar și ne-bancar și pe cel al întreprinderilor de stat. Cu asistența de la FMI și Banca Mondială, îmbunătățirea supravegherii bancare și a instituțiilor financiare nebankare, precum și realizarea unor audite externe pentru cele mai importante bănci de stat vor constitui elementele cheie în vederea restructurării și privatizării. Planul Guvernului de restructurare a sectorului întreprinderilor de stat se fundamentează pe privatizarea/restructurarea sau lichidarea unui număr important de întreprinderi, dar și pe reducerea pierderilor din economie prin măsuri ca închiderea minelor, disponibilizări de personal și eliminarea subvențiilor.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, în vederea aprobării Ordonanței Guvernului pentru aprobarea extinderii și completării Aranjamentului de credit stand-by dintre România și Fondul Monetar Internațional încheiat la Washington la 5 august 1999, aprobate la Washington la 7 iunie 2000, precum și a Memorandumului Guvernului României privind politicile economice și a Suplimentului la acest Memorandum, ambele convenite cu Fondul Monetar Internațional, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

Mugur Isărescu
Mugur Isărescu

